

[Ministeren for Grønland.]

at løse et indkøringsproblem med vældig mange ukendte faktorer, først og fremmest den, at vi ikke rigtig ved, hvor mange penge disse skatter vil give. Vi har en fornemmelse af, hvad de vil give som helhed, men vi har svært ved at vurdere, hvor meget de vil give i den enkelte kommune. Det er også derfor, vi under forhandlinger, der har været ført i Grønlandsministeriet, og hvor såvel landsrådets forretningsudvalg som repræsentanter for De grønlandske Kommuners Landsforening har været til stede, har diskuteret, om der var behov for yderligere at sikre en jævn fordeling af de penge, som skal kanaliseres ind i disse kommunale fonds.

Jeg vil tillade mig over for udvalget at stille et ændringsforslag til forslag til lov for Grønland om en kommunal anlægsfond, som ligesom skal skrue endnu en sikring i for at tage højde for den situation, at der blev for stor forskel imellem de henlæggelsesmuligheder, som den ene og den anden kommune måtte få, altså forsøge at skabe en udligning, såfremt det skulle være nødvendigt. Et sådant ændringsforslag vil meget hurtigt fremkomme til udvalget.

Må jeg, med det samme jeg er ved eventuelle ændringsforslag, som allerede har været bebudet over for udvalget, sige, at forudsætningen for forslaget om en revision allerede i 1975-76 for de to af lovforslagenes vedkommende har jo været den samme: at vi ikke kender de økonomiske størrelser, vi taler om. Når vi foreslår en revision allerede i førstkommande folketingsår, efter at skatten er kørt ind, er det for i god tid at kunne overskue, hvad der sker i den indre økonomi i det grønlandske samfund.

Det er min opfattelse, at Grønlandsministeren i august måned 1975, altså når skatten er faldet i 7-8 måneder, bør optage forhandlinger med landsrådet og De grønlandske Kommuners Landsforening om hele den økonomiske situation på baggrund af det, vi da ved, når vi har haft en 7-8 måneders skatteindtægter flydende til kommunerne.

Jeg har også forstået, at det er landsrådets opfattelse, at en sådan generel vurdering af alle problemerne i den grønlandske offentlige økonomi bør finde sted så tidligt

som muligt, og jeg vil gerne understrege, at dette efter min opfattelse bør finde sted i sensommeren 1975, således at folketinget kan få mulighed for at rette disse ting ind, såfremt det skulle vise sig nødvendigt.

Jeg har ikke flere bemærkninger at gøre ud over måske en enkelt. Det blev nævnt af flere ordførere, at det havde været ønskeligt at have en mere håndfast lov — jeg tænker her på lovforslaget om tilskud til Grønlands landsråd og de grønlandske kommuner — med færre forskellige refusionsmuligheder. Det er givet, at når man har valgt, som det fremgår af lovforslaget, at operere med tre forskellige tilskudsformer, skyldes det sagernes karakter. Det skyldes, at hvor man overlader til de grønlandske kommuners administration meget klare og enkle sager, er det gørligt at overflytte dem samtidig med refusion efter objektive kriterier, men hvor man går ind i meget store områder som socialområdet, har vi ikke skønnet det muligt at gå fra et system, hvor landsrådet har været den part, der finansierede det hele, over til at lade kommunerne få en væsentlig indflydelse og samtidig indføre refusion efter objektive kriterier. Der skal dog ikke være tvivl om, at det i hvert fald er min opfattelse, at vi skal, når det er muligt, gå et skridt videre, men vi har altså ikke følt, det var muligt i denne omgang.

Om det forholdsvis beskedne forslag om tilskud til bygdernes etablering af el- og vandforsyning vil jeg sige, at også på dette område kommer der et lille ændringsforslag, som jeg ikke skal redegøre for nu. Jeg skal blot sige til ordførerne, at det er nu ikke så lille en sag, som man gør det til — jeg forstod på hr. Søren B. Jørgensen, at han mente, det var nogle småøre, som hverken ville forslå her eller dér. Jeg tror nok, at der heri vil ligge en væsentlig hjælp til at klare nogle meget ønskværdige foranstaltninger på bygdernes, en hjælp, som såvel kommunerne som landsrådet og staten skal bidrage til. Der er i dette lille forslag givet udtryk for en holdningsændring fra Grønlandsrådet såvel som fra Grønlands landsråd og ministeriet over for etableringstilskud til disse områder i bygdernes. Jeg går ind i dette med glæde, og jeg tror, det vil være med til at skabe en lykkeligere lokaliseringspolitik, end vi hidtil har haft på disse områder.